

Autoridades,
Membros da Corporación Municipal,
Señoras e señores.

*“COMPOSTELA
É unha rúa longa
na memoria
onde vagan os nomes
e as horas
que cada quen recorda...”¹*

Así comeza un fermoso poema dun admirado veciño da nosa cidade.

Eu quero, desde hoxe, percorrer esa rúa longa de Compostela e falar con cada veciño. Quero –co concurso de todos- seguir contribuindo a facer un concello cada paso mellor, ao servizo dos cidadáns.

É evidente que hoxe asistimos a este salón de Plenos a un acto froito da aplicación estrita da Lei, pero froito tamén dun momento excepcional.

¹ Salvador García Bodaño (Vigo, 1935), da súa obra Tempo en Compostela (1978).

Excepcionalidade que é vontade de quen lles fala, así como do grupo maioritario deste concello, que remate no mesmo instante en que se dea por finalizado este pleno.

Porque non teño, non temos, mais obxectivo que devolver a esta cidade a normalidade institucional. Normalidade na dirección do concello, como normalidade houbo na xestión cotián desta institución grazas á profesionalidade, dedicación, traballo e compromiso coa cidade dos empregados públicos deste concello, aos que quero agradecer, neste inicio da miña intervención, precisamente esa profesionalidade.

Agradecemento que, noutra orde de cousas, gustaríame estender a todos os compañeiros que, co seu traballo en equipo, me apoiaron e axudaron no inicio deste novo camiño, cheo de ilusión e de sentido da responsabilidade. En especial debo citar a Alberto Núñez Feijóo que confiou na miña persoa para traballar directamente pola miña cidade.

- Nesta hora, quixera ter unha lembranza para todos os que me antecederon no cargo nesta última etapa democrática que xa ten cumprido 35 anos:

Xosé Antonio Souto Paz, Marcial Castro Guerra, Ernesto Viéitez Cortizo, Xerardo Estévez, Xosé Antonio Sánchez Bugallo, Xerardo Conde Roa e Ángel Currás. A todos eles é preciso recoñecerlles o seu esforzo para construír un concello e unha cidade mellor.

Como xa mencionei, esta é, certamente unha sesión extraordinaria, non só no plano formal ou do protocolo, senón tamén porque responde a unhas circunstancias especiais.

Unha circunstancias que teñen condicionado a vida deste Concello, algunhas delas alleas á propia actividade municipal, e das que a forza política á que pertenzo asume a cota de responsabilidade que lle corresponde, como tamén asume toda a responsabilidade para a súa inmediata resolución, dende agora e de cara ao futuro.

Hoxe ábrese unha nova etapa no Concello de Santiago de Compostela.

Un desafío que enfronto con decisión e coa convicción de que este período de tempo sirva para recuperar a plena eficacia na xestión administrativa, o pulso da actividade política e o clima de traballo e concordia no seo da Corporación Municipal.

Todo elo para acadar o único obxectivo de calquera corporación municipal, que non é outro que é servir a todos e cada un dos seus veciños.

O noso labor irá dirixido a achegar estabilidade, confianza e proximidade, e trataremos de facelo a través dunha política centrada na atención das persoas e na xestións dos intereses públicos, da mañá á noite.

Para iso imos traballar arreo desde o Goberno como un equipo unido e compacto, na procura de darlle solución aos verdadeiros problemas e ás necesidades que ten a cidade.

Porque, nesta etapa desde o primeiro ao último concelleiro imos facer de Compostela, o centro do noso traballo, e no meu caso, pódenme crer, o centro da miña vida, posto que o Concello, na súa condición de casa común, vaise converter – literalmente e con toda propiedade- na casa onde pasarei, cando non estea na rúa, a maior parte das miñas horas. Así o fixen na Consellería e así o farei no concello.

Son consciente da inxente tarefa que asumo, nunhas difíciles circunstancias para a Administración local e, sobre todo, para unha gran maioría de veciños e de veciñas ás que nos

debemos e a quen lles debemos a nosa atención cando máis o necesitan.

Desde o Concello tamén temos a obriga de contribuír a superar definitivamente a crise económica e social que padecemos, e tomar as decisións políticas necesarias para mellorar a calidade de vida das persoas, das empresas, do comercio, do turismo, da hostalería...

Implicarnos de forma activa nas políticas de benestar e de servizos sociais, para que ninguén quede atrás e que ninguén se sinta desprotexido; e facer da convivencia veciñal un pilar fundamental sobre o que edificar o noso desenvolvemento.

Debemos propiciar un cambio que xere ilusión e esperanza, apostando pola excelencia, a calidade e o esforzo.

Porque facer política é pensar nas persoas. E cando nos implicamos nesa tarefa é porque temos vocación de servizo público e vontade de mellora para a sociedade e para as persoas.

Por mor diso, eu comprométome a traballar por recuperar a ilusión da cidadanía, por fortalecer os seus valores e por facelos partícipes da construción dunha Compostela mellor desde os seus barrios e parroquias.

É preciso poñer en práctica unha nova forma de facer política que, partindo do traballo, incorpore rigor e imaxinación na prioridade de accións e na toma de decisións. Sempre co obxectivo último de ofrecer un bo servizo público.

Como en todas as instancias públicas, tamén no Concello é preciso tender cara a un cambio da cultura política e das maneiras de actuar, ampliando a transparencia na xestión e facendo do diálogo unha ferramenta habitual, dentro e fóra do concello, no seo da Corporación e nas relacións coa veciñanza.

Espero contar para iso coa colaboración e coa implicación de todos os funcionarios municipais, que son en última instancia as pezas básicas para que a Administración funcione e se fagan realidade as decisións dos equipos de Goberno.

Son coñecedor da súa valía e profesionalidade e confío plenamente na súa vocación de servizo público, por riba dos lexítimos credos e ideoloxías persoais, e poder acadar unha cordial e fluída relación laboral a prol dos intereses xerais.

Todos saben, todos sabemos, que Santiago é unha cidade universal, unha cidade de fondas raigañas históricas, pero tamén unha cidade viva en constante evolución.

Unha cidade que sempre brillou con luz propia ao longo dos séculos, como o acredita e resume esta veciña Praza do Obradoiro, onde se reúnen imponentes e senlleiras referencias do seu poderío eclesiástico, civil ou académico.

Unha cidade que tamén soubo conservar e proxectar ese legado ata os nosos días e así debe seguir no futuro.

Se Europa se fixo peregrinando a Compostela, teño a convicción que a Compostela do futuro debe facerse camiñando pola senda do entendemento, do esforzo conxunto, nun tránsito no que sigan a ter unha participación activa a Igrexa, a Universidade, o Estado, a Administración local e autonómica, asociacións e entidades, e, en definitiva, do conxunto da sociedade.

Ese labor conxunto, que fixo medrar e consolidar a nosa cidade debe inspirar e guiar os nosos pasos e a nosa acción de Goberno.

Un Goberno que atenda a todos os cidadáns, sen distincións.

Que leve a cabo unha acción de Goberno aberta e participativa, transparente, respectuosa da diversidade e que teña como único fin a procura de puntos de encontro e do ben común.

Non se trata de romper co pasado, senón de edificar a partir del, un novo tempo.

Queremos ser exemplares desde o principio, ser dignos representantes dunha cidade que foi, é, e deberá seguir sendo exemplar, motivo de orgullo para os que nela viven e para quen desde todos os confíns nos visitan.

Esta Casa do Concello debe ser como eses vidros que permiten ver o interior e que ao mesmo tempo reflicten o exterior. Unha institución transparente, que sexa o espello no que todos se poidan ver representados.

A nosa prioridade será axilizar a xestión municipal e con ela, a relación cos veciños e veciñas de Compostela.

É cómpre que non esquezamos que gobernar Compostela é moito máis que dirixir un concello: é facer funcionar o corazón de Galicia, unha das principais capitais europeas e cidade Patrimonio da Humanidade.

Pero, ao lado da súa indiscutible dimensión mundial, europea, española e galega, Santiago de Compostela ten outra dimensión que non pode esquecerse: a dunha cidade profundamente humanizada, moi vinculada co seu pasado e co

seu futuro de cabeceira dunha ampla contorna rural, que lle confire unha singularidade e un carácter diferencial que debe ser atendido, coidado e preservado desde a acción política.

É certo que a cidade precisa dunha proxección exterior forte, pero non pode esquecer aos que viven nela: no casco histórico, no Ensanche, nos barrios... En definitiva, todas as parroquias, dende Busto ata Marrozos, dende Villestro ata Sabugueira, desde Cesar ata Conxo, dende Santa Cristina de Fecha ata Bando.

E para iso precisa do apoio das institucións que lle fagan xustiza a ese importante papel que desempeña Santiago como capital.

Como alcalde vou ser esixente coas políticas das distintas Administracións, con lealdade e perspectiva de país, pero sen desmaiar para conseguir os investimentos e servizos propios da capital de Galicia. Sen localismos estériles pero demandando o que en xustiza nos corresponde.

Debemos facer que os composteláns recuperen ilusión pola súa cidade, que vexan que as cousas se fan ben, con sentido común, que se prioriza o gasto con criterio e que se escoita antes de tomar decisións.

Son as regras básicas e infalibles para unha boa administración pública.

E cando xurdan voces críticas, por suposto que as escoitaremos e trataremos de entender as súas demandas.

Eu quero un Goberno aberto á crítica da cidadanía, que debemos concibir como un ingrediente fundamental para unha acción política democrática, un elemento de alerta e de atención para as nosas actuacións.

Porque son expresión dunha vontade cidadá que é preciso ter en conta sempre e non só cada catro anos.

Polo tanto, estaremos atentos e seremos receptivos ás propostas que xurdan da cidadanía, tratando de dialogar sempre.

E ímolo facer canto antes.

Por iso **fago pública a miña intención de pechar a organización do Goberno Municipal de xeito inmediato**, coa atribución de concellerías e áreas de responsabilidade a cada un dos concelleiros e co nomeamento da Xunta de Goberno.

Remato reiterando que a partir de agora mesmo o único obxectivo do equipo que teño a honra de dirixir é traballar por Compostela.

Para acadar o obxectivo de que esta cidade marabillosa sexa un orgullo para os que aquí viven e para o conxunto dos galegos e das galegas que sintan que a súa capital é un lugar aberto á convivencia, integrador e hospitalario, que representa unha historia común e que sexa para sempre un referente da unidade e da grandeza de Galicia en España e no mundo.

Esa cidade nunca se pode construír desde a óptica dunha única opción política. Precisa da implicación de todos.

Por iso vou traballar desde agora e para iso convoco a todos, cidadáns e oposición, coa man tendida, facéndolle sitio nesta tarefa común, polo ben e polo futuro desta querida cidade que a todos nos acolle e a todos nos representa.

Moitas grazas.